

FUNDACJA
BATOREGO

IM.STEFANA

ul. Sapieżyńska 10a
00-215 Warszawa
tel. 22 536 02 00
fax 22 536 02 20
batory@batory.org.pl
www.batory.org.pl

Po co nam „wojny kulturowe”? 27-28 października 2014

Noty

Monika Bartoszewicz (ur. 1980 r.) - politolog dr z Uniwersytetu Łódzkiego, ukończyła także International Security Studies na University of St Andrews (Szkocja), gdzie następnie podjęła badania doktoranckie. Jej doktorat dotyczył zagadnień tożsamości i przynależności rozpatrywanych z perspektywy bezpieczeństwa wobec potencjalnego zagrożenia terrorystycznego ze strony europejskich konwertytów na islam. Interdyscyplinarne badania nad tym zagadnieniem dr Bartoszewicz prowadziła w Szkocji, Anglii, Holandii, Danii i Polsce. W roku 2005 uzyskała stypendium w Centre for Transatlantic Studies w Maastricht. Asystent naukowy przy projekcie badawczym ESYM, dotyczącym radykalizacji młodzieży na kontynencie europejskim.

Aleksandr Bikbow (ur. 1974 r.) – socjolog, dr, Wicedyrektor Centrum Współczesnej Filozofii i Nauk Społecznych Wydziału Filozofii Moskiewskiego Państwowego Uniwersytetu im. Łomonosowa. Współpracownik paryskiego Centrum im. Maurice Halbwachsa, redaktor czasopisma „Logos”, koordynator merytoryczny Niezależnej Inicjatywy Badawczej, analizującej m.in. protesty społeczne w Rosji.

Denis Burakow (ur. 1990 r.) absolwent Moskiewskiego Państwowego Instytutu Stosunków Międzynarodowych specjalizował się w Korei i polityce międzynarodowej Stanów Zjednoczonych, interesował się również procesami demokratyzacji byłego ZSRR i stosunkami rosyjsko-amerykańskimi. Publicysta m. in. portalu gefter.ru (<http://gefter.ru>) i gazety „Ulica Moskowskaja” z Penzy.

Elżbieta Ciżewska (ur. 1979) — doktor socjologii, historyczka idei, adiunkt w Instytucie Stosowanych Nauk Społecznych Uniwersytetu Warszawskiego. Autorka Filozofia publiczna Solidarności. Solidarność 1980-1981 z perspektywy republikańskiej tradycji politycznej (2010). Publikowała w „Teologii Politycznej”, „Znaku”, „Res Publice Nowej” i w słowackim czasopiśmie „Impuls”. Związana m.in. z Instytutem Tertio Millennio.

Iryna Czezel (ur. 1975) – historyczka, dr. Redaktor naczelna magazynu internetowego „Gefter” (www.gefter.ru). Dyrektorka Programu Edukacyjnego Fundacji Efektywnej Polityki. W latach 1998-2012 wykładowczyni Rosyjskiego Państwowego Uniwersytetu Humanistycznego w

Moskwie. Autorka licznych publikacji z zakresu historiografii, historii ZSRR oraz historii myśli społecznej okresu pierestrojki, a także analizy politycznej.

Natalia Gonczarowa (ur. 1965 r.) Krytyk sztuki, kurator wystaw sztuki współczesnej, zastępca szefa programów artystycznych Narodowego Centrum Sztuki Współczesnej, moskiewska kuratorka wystawy Mirosława Baki pt. „Fragment”, która w 2011 pokazywana była w CSW w Warszawie a następnie w Berlinie i w Moskwie. Poprowadziła też panel dyskusyjny z kuratorami wystaw w Berlinie i Warszawie na temat realizacji tej wystawy w wyżej wymienionych miastach.

Anton Hitrow (ur. 1993 r.) absolwent Rosyjskiego Uniwersytetu Sztuki Teatralnej, krytyk teatralny pisywał w następujących czasopismach i portalach internetowych: „Wiedomosti” (<http://www.vedomosti.ru>), „Teatr” (<http://oteatre.info>), „Teatral” (<http://www.teatral-online.ru>), „Afisza” (<http://www.afisha.ru>), Kolta.ru (<http://www.colta.ru>), gazeta.ru (<http://www.gazeta.ru>).

Łukasz Jasina (ur. 1980) – historyk, publicysta. Doktorat - Instytut Sztuki PAN. Członek Zespołu Kultury Liberalnej. Współpracownik Harvard Ukrainian Research Institute. Specjalizuje się w historii filmu brytyjskiego i radzieckiego oraz analizie współczesnych procesów kulturowych na obszarze postradzieckim.

Ilja Kalinin (ur. 1975 r.) - filolog, historyk kultury i krytyk, adiunkt na wydziale wolnych sztuk i nauk. Wykładowca Uniwersytetu Europejskiego w Petersburgu, redaktor naczelny czasopisma „Żelazny zapas. Debaty o polityce i kulturze” z serii „Historia intelektualna”. Aktualnie pracuje nad książką *Historia jako sztuka klarowności. Rosyjscy formalści i rewolucja*.

Rafał Kalukin (ur. 1974) – polski dziennikarz i komentator polityczny. Studiował psychologię, pracował w „Głosie Wybrzeża”, „Gazecie Gdańskiej”, „Gazecie Wyborczej (Duży Format)”, we „Wprost” i obecnie w „Newsweeku”.

Paweł Kazarin (ur. 1983) – dziennikarz i publicysta. Stały współpracownik portalu Slon.ru oraz Agencji Informacyjnej Rosbał, a także tygodnika „The New Times” i Radia Swoboda. Specjalizuje się w analizie politycznej w krajach b. ZSRR, a także stosunków ukraińsko-rosyjskich. Współpracuje z wieloma ukraińskimi mediami. Urodził się i wychował w Symferopolu na Krymie. Od dwóch lat mieszka i pracuje w Moskwie.

Dominika Kozłowska (ur. 1978) – redaktorka naczelna miesięcznika „Znak”, filozofka, dr. Związana ze środowiskiem uczniów i przyjaciół ks. Józefa Tischnera skupionych wokół Instytutu Myśli Józefa Tischnera. Wcześniej była redaktorką naczelną „Thinking in Values”.

Jarosław Kuisz (ur. 1976 r.) – prawnik, dr, redaktor naczelny „Kultury Liberalnej”. Wykładowca Uniwersytetu Warszawskiego, stypendysta programu „Copernic”, a także laureat nagrody tygodnika „Polityka” – „Zostańcie z nami”. Opublikował książkę o porozumieniach sierpniowych 1980 roku.

Jekaterina Kuzniecowa (ur. 1982) – politolożka i ekonomistka, współtworzyła program kandydata na prezydenta Rosji w 2012 roku Michaiła Prochorowa. Wykładowczyni na Uniwersytecie Wyższa Szkoła Ekonomii w Moskwie. Dyrektorka Programu Europejskiego w Centrum Badania Społeczeństwa Postindustrialnego. Stale współpracuje z Delegacją Unii Europejskiej w Moskwie oraz Bankiem Centralnym Federacji Rosyjskiej.

Jan Lewczenko (ur. 1974 r.) – językoznawca, kulturolog, dr hab. wykładowca Wydziału Filozofii na Uniwersytecie Wyższa Szkoła Ekonomii w Moskwie. Krytyk literacki, publicysta. Autor m.in. książki „Inna nauka. Rosyjscy formalści w poszukiwaniu biografii (2012), oraz licznych publikacji poświęconych m.in. kulturze wizualnej, rosyjskiej i sowieckiej kinematografii oraz sztukom wizualnym. Kieruje projektem „Wielkie miasta”. Kończy prace nad książką poświęconą centrum i peryferiom w sowieckiej kinematografii.

Michał Łuczewski (ur. 1978) – socjolog, dr. Adiunkt w Instytucie Socjologii Uniwersytetu Warszawskiego. Członek redakcji „44/Czterdzieści i Cztery”. Wicedyrektor Centrum Myśli Jana Pawła II w Warszawie. Publikował m.in. w „Arcanach”, „Polsce The Times”, „Res Publice Nowej”, „Rzeczpospolitej”, „Wprost”. Wydał: *Wartość krajobrazu. Rozwój przestrzeni obszarów wiejskich* (z Adrianną Kupidurą i Przemysławem Kupidurą, 2011) oraz *Odwieczny naród. Polak i katolik w Żmijce* (2013).

Artiom Magun (ur.1974 r.) – filozof, politolog, dr pracownik Uniwersytetu w Strasburgu, a także Michigan University. Gościnnie redaktor „Nowego Przeglądu Literackiego”, członek lewicowej grupy roboczej „Co robić?” założonej w celu połączenia lewicowej teorii politycznej, sztuki i aktywności i wydającej gazetę pod tym samym tytułem. Publikował m.in. prace na temat filozofii, Jacquesa Derridy, Teodora Adorno, Hanny Arendt, Friedricha Hölderlina i Josipa Mandelsztama. W 2004 opublikował *Przestrzeń polityczną współczesnej Rosji – o prawych „lewych” i o lewych „prawych”*.

Piotr Marecki (ur. 1976 r.) - redaktor, wydawca, kulturoznawca. Doktor w Katedrze Kultury Współczesnej w Instytucie Kultury UJ na stanowisku adiunkta. Wykładał m.in. na uniwersytetach w Tokio, Bukareszcie, w Bergen i w USA. Absolwent polonistyki i filmoznawstwa Uniwersytetu Jagiellońskiego, wykładowca w PWSFTviT w Łodzi. Prezes Zarządu Fundacji Korporacja Ha!art, organizator festiwali literackich i sesji naukowych. Publikuje w książkach zbiorowych oraz czasopismach m.in. w „Kinie”, „Lampie”, „Kwartalniku Filmowym”, „Tekstach Drugich”, „Przestrzeniach Teorii”. Laureat stypendium "Polityki" dla młodych naukowców (2007), „Młodej Polski” (2012), nagrody Krakowska Książka Miesiąca (2007), nominowany do Paszportu "Polityki" (2001). W 2012 roku stypendysta Visegrad Literary Residency Program w Pradze w Czeskiej Republice, a ostatnio w ramach programu Fulbright Senior Advanced Scholarship w Massachusetts Institute of Technology w Cambridge.

Marcin Moskalewicz (ur. 1980 r.) dr, adiunkt w Katedrze Historii Nauk Medycznych Uniwersytetu Medycznego w Poznaniu, wcześniej Marie Curie Fellow w Groningen Research School for the Study of the Humanities (2005, 2007), stypendysta m.in. University of California at Berkeley (2003) oraz Fundacji na rzecz Nauki Polskiej (2011). Laureat Nagrody Prezesa Rady Ministrów (2010). W 2009 roku obronił europejski doktorat poświęcony filozofii historii Hannah Arendt. Publikował m.in. w „Tekstach Drugich”, „Kulturze Współczesnej”, „Cadernos de Filosofia”, "Rethinking History", "Kronosie", „Sztuce i Filozofii”. Zajmuje się filozofią historii, polityki i nauki. Członek redakcji „Res Publici Nowej”.

Michaił Niemcew (ur. 1980 r.) – filozof, dr, wykładowca Nowosybirskiego Państwowego Uniwersytetu Ekonomii i Zarządzania. Absolwent Uniwersytetu Środkowoeuropejskiego w Budapeszcie. Zajmuje się m.in. historią sowieckiej filozofii i antropologią postsowieckiego społeczeństwa. Był zastępcą redaktora naczelnego czasopisma “60 parallel”. Uczestnik licznych projektów badawczych dotyczących pamięci, w tym m.in. “Soviet in Everyday Life” oraz “Soviet remembrances in contemporary Russia”.

Adam Ostolski (ur. 1978 r.) – dr, socjolog, filozof i tłumacz. Członek zespołu "Krytyki Politycznej". Od 2013 jest jednym z dwojga przewodniczących partii Zieloni. Adiunkt w Instytucie Socjologii U.W. Publikował m.in. w "Res Publice Nowej", "Odrze" i "Więzi". W swojej publicystyce analizuje związki między treściami tradycjonalistycznymi a neoliberalizmem. W nauce reprezentuje perspektywę teorii krytycznej, łączącej badania naukowe z zaangażowaniem w przemianę społeczeństwa. Tłumaczył książki i artykuły m.in.: Giorgio Agambena, Julienu Bendy, Seyli Benhabib, Judith Butler, Donny Haraway i Eve Kosofsky Sedgwick.

Łukasz Pawłowski (ur. 1985 r.) – psycholog i socjolog, sekretarz redakcji i felietonista „Kultury Liberalnej”. Doktorant w Instytucie Socjologii Uniwersytetu Warszawskiego. Przygotowuje pracę doktorską poświęconą wybranym teoriom poprawy jakości demokracji we współczesnych społeczeństwach zachodnich. W latach 2009-2010 redaktor „Dziennika”. Był visiting scholar na Uniwersytecie Indiana w Bloomington oraz Uniwersytecie Oksfordzkim.

Iwan Preobrażenski (ur. 1981) – politolog, publicysta, analityk, dr. Pracował m.in. w Centrum Technologii Politycznych, czasopiśmie „Profil” i dzienniku „Wiedomosti”. Był szefem działu świat portalu Strana.ru, a następnie szefem działu polityka agencji informacyjnej Rosbaft. Dziś współpracownik tej agencji. Specjalizuje się w Europie Środkowej i Wschodniej. Regularnie publikuje w prasie i czasopismach środkowoeuropejskich, m.in. w „Nowej Europie Wschodniej”.

Wojciech Przybylski (ur. 1980) – historyk idei. Redaktor naczelny „Res Publici Nowej” i „Visegard Insight”. Pracownik Katedry im. Erazma z Rotterdamu UW, koordynator Debat Tischnerowskich. Członek grupy ds. mediów Forum Społeczeństwa Obywatelskiego Partnerstwa Wschodniego. Inicjator programu DNA Miasta. Publikował m.in. w „Eurozine”, „Polska. The Times”, „Res Publice Nowej” i „Social Europe Journal”.

Paweł Rojek (ur. 1981 r.) filozof i socjolog, dr, wykładowca Uniwersytetu Papieskiego Jana Pawła II, redaktor naczelny kwartalnika „Pressje”, Członek Zarządu i Rady Klubu Jagiellońskiego. Zajmuje się metafizyką, epistemologią, filozofią religii, filozofią rosyjską i antropologią kulturową. Stanisław Ruksza (ur. 1979 r.) – historyk sztuki, kurator, dyrektor programowy CSW Kronika w Bytomiu. Autor książek i krótszych tekstów o sztuce współczesnej. Kurator wielu wystaw w kraju i za granicą, m.in. „W stronę Innego” (BWA w Katowicach 2006), „Umpolen” (Freiraum, Museum Quartier, Wiedeń, 2007), „Alfabet Kroniki” (Berlin 2008, m.in. KW, Galerie Berinson, Galerie Zak I Branicka, Uqbar, Pro QM, wspólnie z Sebastianem Cichockim), „Alternatif turistik” (Kronika, Bytom 2009), „Sektor X” (Galeria Sektor I, Katowice 2008). Założyciel Klubu Krytyki Politycznej na Śląsku. Współpracuje z Teatrem ZL. W latach 2007-09 wykładowca Uniwersytetu Śląskiego. W 2009 rezydent apexart w Nowym Jorku.

Karol Sienkiewicz (ur. 1980 r.) - historyk i krytyk sztuki, redaktor książek, między innymi zbioru tekstów Andy Rottenberg o sztuce lat osiemdziesiątych „Przeciąg” (z K. Redzisz). Jako krytyk współpracuje z internetowym magazynem kulturalnym „Dwutygodnik” (www.dwutygodnik.com). Od kilku lat działa w Obywatelskim Forum Sztuki Współczesnej, m.in. przy organizacji Strajku Artystów w maju 2012 roku.

Mark Simon (ur. 1983 r.) politolog, absolwent Moskiewskiej Wyższej Szkoły Nauk Społecznych i Ekonomicznych w ramach Programu Polityki Międzynarodowej, adiunkt na Państwowym Uniwersytecie Nafty i Gazu im. Gubkina, (Wydział Filozofii i Technologii Społeczno-Politycznych), pracownik Instytutu Ekonomii Rosyjskiej Akademii Nauk, gdzie pisywał do "Socjologii" – czasopisma streszczeń naukowych Instytutu Informacji Naukowej. Prowadził również badania socjologiczne na rzecz Wszechrosyjskiego Centrum Badania Opinii Społecznej.

Jan Sowa (ur. 1976 r.) – materialistyczno-dialektyczny teoretyk kultury, dr, specjalizował się zarówno w dziedzinie socjologii, jak i kulturoznawstwa związany z UJ w Krakowie. Współtwórca Fundacji Korporacja Ha!art oraz Spółdzielni Goldex Poldex. Od roku 2009 aktywnie związany z Wolnym Uniwersytetem Warszawy. Wydał zbiór esejów *Sezon w tatrze lalek* (2003) oraz monografie: *Ciesz się, późny wnuku! Kolonializm, globalizacja i demokracja radykalna* (2007), a także *Fantomowe ciało króla. Peryferyjne zmagania z nowoczesną formą* (2011).

Michał Sutowski (ur. 1985) – politolog, publicysta. Sekretarz redakcji pisma „Krytyka Polityczna”, członek zespołu Wydawnictwa Krytyki Politycznej. Redaktor pism politycznych Jacka Kuronia i Stanisława Brzozowskiego. Koordynator Instytutu Studiów Zaawansowanych.. Publikował m.in. w „Gazecie Wyborczej”, „Krytyce Politycznej”, „Rzeczpospolitej”. Ostatnio wydał rozmowę z Ludwiką Wujec pt. *Wujec. Związki przyjacielskie* – (2014).

Michał Szuldrzyński (ur. 1980) – politolog i publicysta. Kierownik działu krajowego „Rzeczpospolitej”. Wykładowca na UKSW w Warszawie. Prowadził programy „Tygodnik Polski” i „Minęła 20” w TVP Info. Wcześniej pracował w Wyższej Szkole Europejskiej im. ks. Józefa Tischnera. W latach 2006-2008 redaktor naczelny kwartalnika „Nowe Państwo” oraz członek redakcji kwartalnika „Pressje”. Był prezesem stowarzyszenia Klub Jagielloński.

Dawid Ter-Oganjan (ur. 1981 r.) współpracownik Anatolija Osmołowskiego, mieszka w Moskwie i jest jednym z nielicznych artystów rosyjskich młodego pokolenia, któremu udało się zdobyć międzynarodowe znaczenie. Brał udział w wystawie „Ostalgia” w New Museum w Nowym Jorku, jest stypendystą DAAD w Berlinie. Ważnym odniesieniem dla jego działań jest sytuacja politycznej opresji w Rosji i zaangażowanie artystów w sprawy publiczne. 1992-2002 członek grupy artystycznej „Radek”, brał udział w kampaniach Osmołowskiego Barakada i Mauzoleum. 2004 laureat „Czarnego kwadratu” rosyjskiej państwowej nagrody za serię prac abstrakcyjnych pt. „Operacja”. 2011 międzynarodowa nagroda Henkel Art Award.

Karolina Wigura (ur. 1980) – socjolożka, dr, publicystka. Członkini redakcji Tygodnika Internetowego „Kultura Liberalna”. Adiunkt w Instytucie Socjologii UW. Publikowała m.in. w „Gazecie Wyborczej”, „Europie” (dodatku do „Dziennika. Polska. Europa. Świat”), „Etyce”, „Przeglądzie Politycznym”, „Znaku”. Autorka książki *Wina narodów. Przebaczenie jako strategia prowadzenia polityki* (2011). Laureatka nagrody Grand Press w roku 2008 za wywiad z Jürgenem Habermasem.

Wasilij Żarkow – (ur. 1974 r.) historyk, dr, zajmuje się historią polityczną Rosji. Od połowy lat 90. uczestniczy w różnych projektach edukacyjno-kulturalnych. Autor i redaktor naczelny sajtu Europy Wschodniej (<http://www.prognosis.ru>), dyrektor naukowy Fundacji Terytorium Przyszłości.